

الأربعة المزدوجة

DUBBELVIER

WEEKBLAD VAN HET NEDERLANDS VN DETACHEMENT IN LIBANON * 19 OCTOBER 1979 * NUMMER 30

RONDOM LIBANON (3)

PLO-leider Yasser Arafat heeft dezer dagen in een toespraak, gehouden voor het Revolutionaire Comité van El Fatah, de belangrijkste groepering binnen de PLO, onder meer opgemerkt dat de vorming van een Palestijnse staat het stadium heeft bereikt van de fase voorafgaand aan de overwinning. Het links-Libanese blad "As Safir" dat hierover schrijft, zegt dat Arafat zijn optimisme baseert op recente diplomatieke successen.

Het Syrische staatshoofd Assad en de Russische premier Kosygin hebben in Moskou wederom de eis van Israëliische terugtrekking uit alle bezette Arabische gebieden en het recht van de Palestijnen op een eigen staat bekrachtigd.

Naar aanleiding van het aanstaande bezoek van Arafats naaste medewerker Chadoumi aan Brussel heeft een woordvoerder van de Belgische regering gezegd dat België niet de bedoeling heeft het informatiebureau van de PLO in Brussel een meer officiële status te geven.

Israëliische troepen zouden volgens Radio Beiroet maandag 15 oktober een zwaar vuurgevecht hebben geleverd met Palestijnse gewapende elementen in het zuid-oosten van Libanon. Israëliische vliegtuigen en kanonneerbotsen maakten later verkenningsvluchten en-tochten in het zuidwestelijk kustgebied van Libanon. Israël heeft deze berichten ontkend.

De vestiging van Israëliische nederzettingen op de westelijke Jordanoever blijft de gemoederen in Israël en daarbuiten bezig houden. VN-Secretaris-Generaal Waldheim betreurt ieder besluit tot vestiging van deze nederzettingen.

In het West-Duitse blad "Die Welt" geeft de journalist Ranke een verslag van zijn reis door UNIFIL-gebied. Hij toont zich niet opgetogen over de mensen uit Senegal, Nigeria en de Fiji-eilanden. Tevens meldt Ranke dat de komst van een Libanees bataljon naar het zuiden weinig zal helpen, want volgens hem zullen de Noren en de Nederlanders na de jaarwisseling niet in Libanon blijven.

Dit laatste nu is nergens op gebaseerd en mag worden toegeschreven aan journalistieke duimzuigerij. De Nederlandse regering heeft nog niet de geringste aanwijzing gegeven waaruit zou mogen blijken dat wij het in Libanon voor gezien houden.

Sergeant R. de Bokx terecht onderscheiden

"In the Service of Peace !"

Slechts zes dagen scheiden sergeant R.C.C. de Bokx van drie volle maanden UNIFIL-dienst als luitenant-kolonel E.H. Lensink hem de VN-medaille 'In the service of peace' opspeldt.

De bataljonscommandant is daarvoor woensdagavond 17 oktober naar Yatar gekomen. Sergeant De Bokx heeft zich op 22 augustus bijzonder onderscheiden tijdens een treffen met gewapende elementen, waarbij luitenant De Bruin en soldaat Passon ernstig gewond zijn geraakt.

De onderscheiding met de VN-medaille heeft de sergeant ten volle verdiend. Eerder al heeft hij uit handen van zijn compagniescommandant, kapitein R. Harting, het rode koord mogen ontvan-

gen als waardering voor zijn doortastend optreden bij het incident. Een niet ernstige, maar in dit klimaat wel hardnekkige, huidaandoening aan een hand heeft geleid tot de vroegtijdige aflossing van sergeant De Bokx.

Rond half negen woensdagavond stonden enige tientallen militairen van de A-cie bij de commandopost opgesteld om getuige te zijn van het uitreiken van de VN-medaille.

Overste Lensink was met enige majoors van de bataljonsstaf naar Yatar gekomen om uiting te geven van zijn waardering voor de vertrekkende onderofficier.

Hij deed dit door het voorlezen van een schriftelijke verklaring waarin het moedige en doortastende optreden van de sergeant tijdens het ernstige incident wordt beschreven. Deze verklaring zal een plaats krijgen in het persoonlijk dossier van sergeant De Bokx, bij diens beoordelingen.

Het opvallende optreden van deze onderofficier volgde direct op het gewond raken van luitenant De Bruin, onder wiens leiding twee YP's in de buurt van Qana bijstand verleenden aan een eenheid van Fiji Batt. Sergeant De Bokx nam de taak van de luitenant over en leidde het vuren van de twee groepen van de A-cie.

Op even doortastende wijze zorgde hij voor de nodige meldingen aan het bataljon, tegelijkertijd zorgde hij er voor dat de gewonden zo snel mogelijk werden afgevoerd van de plaats waar het vuurgevecht doorging.

De overste merkte in zijn verklaring nadrukkelijk op dat de sergeant zich bovendien persoonlijk heeft onderscheiden door de moedige wijze waarop hij tijdens het gevecht zijn gewonde commandant eerste hulp heeft verleend en naar een veiliger plaats heeft gebracht.

"Zijn energieke manier van handelen, zijn inspirerend leiderschap, zijn goede inzicht in de situatie, alsmede zijn uitgesproken persoonlijkheid onder moeilijke omstandigheden verdienen alle lof en waardering. Terecht is hij door zijn compagniescommandant onderscheiden met het erekoord", zei de bataljonscommandant tenslotte.

Aan de praat met

Majoor-aalmoezenier

CEES QUERELLE

— Volgende week gaat hij naar huis. Zeven maanden verkeerde hij onder moeilijke omstandigheden tussen de mensen van hoog tot laag. Samen met de eersten van wie er zovelen reeds thuis zijn, heeft hij gewerkt, gebeden, gelachen, geleefd, gevloekt en zich vaak ook afgevraagd waar hij mee bezig was. Het geloof van deze zichtbaar vermoeide mens bleef niettemin onwankelbaar, zijn humeur op peil, zijn inzet onverdroten.

Vaak heeft hij in Dubbel Vier geschreven, nu stellen we hem centraal. Jammer alleen dat we zo weinig ruimte hebben voor deze boeiende mens en priester Cees Querelle. Aan hem zou je best een heel nummer kunnen wijden. Hier laten we hem zoveel mogelijk zelf aan het woord.

— Ruim zeven maanden peace-keeping. Wat betekent dat nu voor iemand die, priester zijnde, toch de vrede van Christus als levensrichtsnoer hanteert?

"Ik geloof dat het goed is wat we hier nu doen. Ik heb toch het idee dat we meegevoerd hebben aan een periode van stilte, een bestand. Met alle teleurstellingen, van dat gedonder, waarbij je als schiet-schijf fungeerde en tot daden, tot terug-schieten wilde overgaan, hebben we toch iets bereikt. Misschien heeft dat wat wij hebben gedaan en wat zo ontzettend veel moeite heeft gekost, iets te maken met de vrede van Christus, het kunnen trekken van het zwaard en tegen Petrus zeggen: steek het zwaard maar in de schede, het hoeft niet."

MENS ZIJN

Het zou kunnen dat de taak van een aalmoezenier in Libanon verschilt met die in Nederland.

"Je leeft hier intensiever en je moet je

eerst afvragen wat is nou precies een aalmoezenier, een priester. Is dat een uitverkoren uit het volk die er verder buiten staat of is dat iemand die volop mag en moet meeleven met de mensen, die eigenlijk alleen maar aalmoezenier kan zijn als hij mens is. Eerst mens zijn om priester te kunnen zijn, dan pas kun je als aalmoezenier mee met de mensen die op je rekenen."

—Maar dat is in Nederland toch niet anders?

"In Nederland ben ik met m'n duidelijke uitmonstering, zeker op zondag met zwart pak en witte boord, toch meer de man die het weet, die de vakman is op het gebied van de kerk, die het laatste 'amen' uitspreekt, waarna je hebt te zwijgen. Over de situatie hier heb ik wel eens gezegd dat ik verrekt weinig heb gebeden, maar misschien meer met de mensen samen God tussen ons in heb gehad. Hier vragers ze wiè ben je."

Voor nieuwkomers die aalmoezenier Cees nog niet zo kennen, komt hij aanvankelijk over als een wat ruige vent die in taal, uitdrukkingen en vakjargon niet onderdoet voor de gemiddelde militair.

"Ik doe dat niet bewust en het is absoluut niet gemaakt, maar (lachend) waar je mee om gaat word je mee besmet! Anderzijds valt het me de laatste tijd wel op ja, want ik zie vooral nieuwe mensen die wel met de oren staan te klapperen als ze mij horen praten. Maar door de intense omgang met zovelen raak je op één spoor in de taal."

ONMACHT

Uitvoerig gaat de majoor-aalmoezenier in op mijn vraag over hoogte- en dieptepunten. In zijn beantwoording voel je bij ieder woord de intense innerlijke strijd die hij heeft gevoerd en misschien nog voert. \ .

"Een dieptepunt was de onmacht als je op een post zat waar mensen bang waren. Ik herinner me dat ik met Pasen op twee posten een kerkdienst moest houden. Terwijl ik daar op post 7-1 zat en eigenlijk naar de volgende plaats moest, begon dat gedonder. Ik werd voor de keus gesteld: het is Pasen, je moet weg voor nog een dienst, maar hier zitten twintig kerels in de moeilijkheden en je loopt weg. Verschrikkelijk moeilijk heb ik het gehad. Wat moet ik in godsnaam doen? Weggaan met het idee jongens je zoekt het maar uit, ik ga veiliger zitten? Ik mag niet weg daar, want je vlucht, maar ik moet."

Diep zuchtend en peinzend voegthij daaraan langzaam toe:

"Dat is erg pijnlijk geweest."

Over hoogtepunten is hij kort, want hij vindt de hele zeven maanden één groot hoogtepunt. Toch komt de priester-voorganger in hem naar voren als hij hierbij opmerkt: "Hoogtepunten zijn geweest de kerkdiensten die ik in Haris om de veertien dagen kon doen, dat toch wel ja."

IK KAN NIET MEER

- U hebt eens gezegd zes maanden is genoeg.

"Libanon vreet aan je , aan ons allemaal; misschien zagen we daar teveel over door tegen de nieuwkomers, maar op een gegeven moment maakt de hele situatie je stuk. Het is mooi geweest, ik kan niet meer. De spanning is te hoog. Ik ging voor een jaar want ik laat immers in Nederland niets achter, maar op een gegeven moment zat ik compleet dood. Die enorme teleurstelling uit onmacht na die dwaze augustus-beschielingen zal de belangrijkste reden zijn denk ik en dan het klimaat. Met m'n eenenvijftig jaar heb ik daar moeite mee. Vanaf het begin heeft de colybacillie aan me gevreten, het is altijd dun of erg dun. Geestelijk kom je dan ook niet meer in je ritme. Ik geloof niet dat er bij een langer verblijf sprake zou zijn van sleur. Soms

heb ik gedacht laf te zijn door weg te gaan, maar overste Dietz, de inmiddels vertrokken jurist, heeft me daar over heen geholpen. Ik meen dat de nieuwe mensen voor wie de situatie ook moeilijk is en die nog verdraaid moeilijk kan worden, recht hebben op een geestelijk verzorger zonder eigen problemen, die volop open kan staan voor de anderen."

- U hebt ook uzelf hier leren kennen?

"Ja en vooral de grens van mijn kunnen en dat doet een beetje pijn."

- Bent U een gelovig mens?

"Ja ik dacht van wel, vermengd met het ongehoof van iedere gelovige. Ik zou niet zonder geloof kunnen."

- U hebt dat hier speciaal gevoeld?

"Ook ja, een gelovig mens zijn is iets anders dan een kerkelijk mens zijn. Met het geloof heb ik geen problemen, met de kerk wel, dat is wat anders. Een probleem dat ik met de kerk heb is bv het verwachtingspatroon. Kijk, als jij hier (tegen mij nu) tegenover mij zit en zegt dat je eigenlijk niet van mij verwacht dat ik zo ruig mee doe, dan heb ik daar moeite mee. Ondanks dat de mensen zelf vloeken en schuine taal gebruiken, verwachten ze toch weer van mij, man van de kerk, dat ik dat niet doe. Ik ben voor hen eigenlijk een soort norm, waarvan ze weten dat ze het niet halen. Dan zeg ik, mensen als je nu zo bent, laten we dan samen beleven, ervaren, samen zoeken hoe het anders moet."

ZE BADEN ALLEMAAL

Aalmoezenier Querelle vindt niet dat hij onmisbaar is geweest. Wel de functie, die ook door een ander kan worden bekleed. Dat hij mensen heeft mogen helpen bevestigt hij en een zekere vorm van onmisbaarheid ziet hij de persoonlijke relaties tot de mensen met wie hij zeven maanden lief en leed deelde. Toen die vóór hem weggingen voelden zij zowel als de aal een brok in de keel.

Wij praten verder over oecumene in deze situatie. Legt daarbij uit wat voor hem een kerk is, dat hij gebeden heeft met gereformeerden, hervormden en mensen die nooit bidden. Hij noemt daarbij het voorbeeld van post 7-19 na die daverende beschieting. "Praktisch de hele post was bij mij; Ik weet voor mezelf dat ik daar gebeden heb en ik weet dat ze op dat moment, gedoopt en ongedoopt mee hebben gebeden. Dat is de enige vorm van oecumene die hier mogelijk is, vanwege dezelfde taak, hetzelfde pak. In Neder-

land ligt dat anders. Daar wens ik in m'n eigen vertrouwde kerk te bidden. Het zou me moeite kosten bij m'n vriend dominee Henk Stam zondags naar de kerk te gaan. Ik zou me bij hem in Nederland meer toeschouwer dan meebelever voelen."

WE HADDEN DE WAPENS NODIG

- In Nederland is zojuist de vredesweek beëindigd, met een vredeskrant, met anti-kernwapenacties, ook met actief deelnemen de GV-ers. Wat zegt U dit gelet op de Libanese situatie?

"Zonder enige twijfel stel ik de goede bedoeling van al die mensen voorop. Maar als ik dan een ondeugende opmerking mag maken dit: was dan voor je die krant schreef, voor je die week hield een half jaar hier gekomen. Ik ben er heilig van overtuigd dat we hier niet hadden kunnen doen wat we tot nu toe hebben gedaan, als we onze wapens niet hadden meegenomen."

GODVERGETEN FATALISTISCH

- Biedt het geloof in God en in Allah voldoende om staande te blijven? Wordt geloven niet vaak aangereikt als vlucht uit de werkelijkheid?

"De God van de mensen die na een beschieting bij me kwamen met: aal zondag kom ik bij je in de kerk, echt gebeurd hoor, die God heb ik niet nodig. Mijn geloof is vast, ik voel me totaal in de handen van God en ik zal niet een keertje extra naar de kerk gaan omdat hij me heeft gered; want ik geloof niet in de God die even een stelletje granaten opzij wappert om mij niet te raken, dat is onzin. Maar zonder geloof zou ik niet kunnen leven. De Moslimen hier zitten nog helemaal ingebed, ingekaderd in de kerk die voorschrijft wat je allemaal moet doen om te geloven. Dat is ook mijn probleem met mijn kerk. Daarom vind ik het ook erg triest dat de godsbeleving in hun leven zo godvergeten fatalistisch in hun levenshouding tot uiting komt, zo van Allah-zorgt-er-wel-voor, hè. Dat is verschrikkelijk want God heeft ons onszelf gegeven met alle mogelijkheden die wij hebben. Ons denkvermogen, ons gezicht op de wereld is geen andere dan de Zijne. Er is geen verschil in mensen tussen wat we hier doen, ervaren en de bovennatuur. Die bovennatuur is hiër en dat mis ik bij de Moslims en bij veel van onze mensen.

Telkens weer dat vragen aan mij van wat vind jij ervan. Nee, wat zeggen wij er samen van. Dat andere is een vorm van bijgeloof."

- Wat vindt U van Dutchbatt?

Hij wacht nu. Zegt dan zacht: "Ik ben heel erg blij dat ik dit half jaar heb meegemaakt en ..."

Aalmoezenier Cees Querelle zwijgt, want tranen in zijn ogen beletten hem te spreken.

Een handdruk zonder woorden beëindigt dit fijne gesprek.

BELANGRIJK BERICHT VAN DE VELDPOST !

VELDPOST

OPENINGSTIJDEN VELDPOSTKANTOOR :

MAANDAG 08.00 - 11.30
13.30 - 16.30
19.00 - 20.00

DINSDAG 13.30 - 16.30
19.00 - 20.00

WOENSDAG 08.00 - 11.30

DONDERDAG 08.00 - 11.30
13.30 - 16.30
19.00 - 20.00

VRIJDAG 13.30 - 16.30
19.00 - 20.00

ZATERDAG 08.00 - 11.30
13.30 - 16.30
19.00 - 20.00

ZONDAG 13.30 - 16.30

Alleen tijdens deze openingsuren kan er post ingeleverd en opgehaald worden. Alleen tijdens deze uren is er een veldpostman aanwezig.

De post gaat weg op DINSDAG, VRIJDAG en ZONDAG.

Dit betekent dat de post een dag van tevoren ingeleverd moet worden.

PAKJES uiterlijk 15.00 uur
BRIEFPOST uiterlijk 20.00 uur !

GEBEURT DIT NIET DAN GAAT DE POST EEN VLUCHT LATER NAAR NEDERLAND !

Weigeraar !

"Een-en-twintig gingen er in en vlogen er meteen weer uit.

Ik zeg : OK, jongens, dit wordt de laatste. D'r in, afvuurtouw ... niks.

Ik roep : geef eens een trap tegen de wielen aan, dan wil het nogal eens voorkomen dat-ie een stukje verder zakt.

Wat blijkt nou, dat onderste stuk, die kardoes was los van het granaatlichaam. Hij bleef er mooi in vast zitten..."

Sergeant eerste klas G.Veen (34) loopt even warm als zijn eigen mortier als hij het verhaal vertelt van de 21 lichtgranaten, die er in een kwartier uitgingen.

In de nacht van maandag op dinsdag was er licht nodig in het gebied rond Kafra. De radar op de heuvel ten noorden van deze post van de A-compagnie had bewegingen waargenomen.

De mortieren van de pantserondersteuningscompagnie werden te hulp geroepen.

Het schieten met lichtgranaten is een ongevaarlijke actie, waarbij iedere rechtgeaarde mortierist toch een staaltje van zijn kunnen kan laten zien.

Sergeant Geert Veen en zijn mannen kwamen ervoor uit bed.

Alarm !

" Rond half twee, kwart voor twee", vertelt de sergeant-mortierist.

" Ik lig te slapen, je hoort wat heen en weer geren. Licht, wordt er gevraagd en er wordt een coördinaat genoemd op de radio.

Er moet dus geschoten worden.

Binnenpakkie aan, snel er naar toe en een kwartiertje later waren we klaar.

Het eerste schot zat al meteen goed."

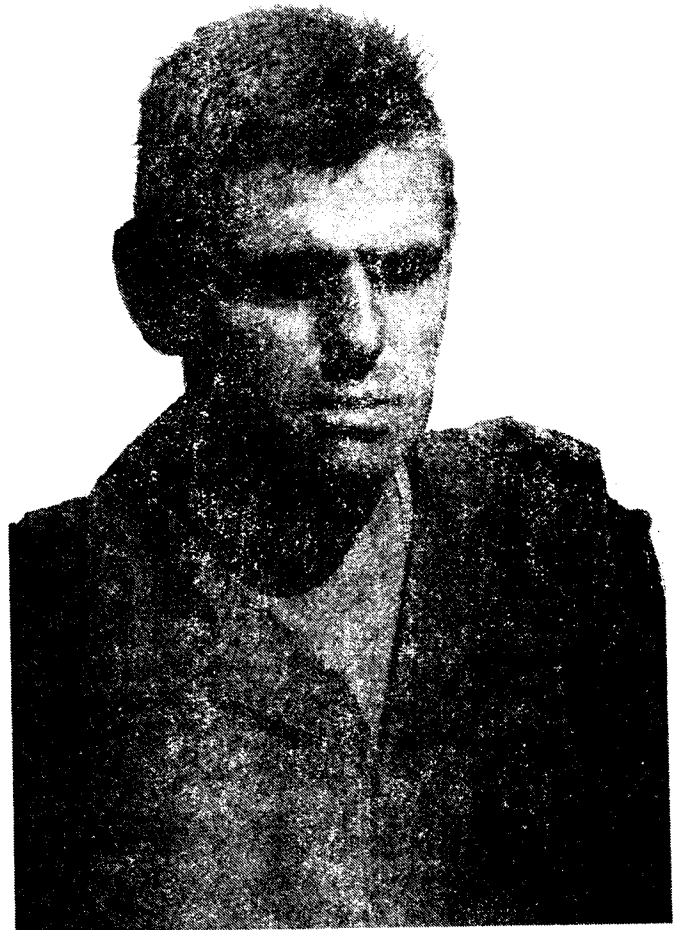
Alleen de laatste blijkt hem dwars te zitten.

" Als dat gebeurt bij de derde of vierde dan sta je mooi te kijken".

Het falende twee-en-twintigste schot heeft zijn zelfvertrouwen niet geknakt:

" Het licht kwam waar het wezen moest. Uiteraard, want een mortierist schiet altijd meteen raak..."

Sergeant-mortierist Veen doet zijn werk bij de commandopost van de paostcie, post 7-8. Met plezier denkt hij terug aan de af-

gelopen maanden, die hij op post 7-9 doorbracht. Vanuit die post, bekend als het 'kapotgeschoten huis' leidde zijn spoor vaak naar Siddiqine. "Ik mis mijn dorp", zegt hij met een onbestemde blik in zijn ogen, "weet je dat de mensen daar nog vaak informeren naar luitenant Hoogerwerf, die nu in Nederland is na een ongeval met een handgranaat.

Die is daar heel erg gezien. Dat dateert uit de tijd dat er problemen waren met de gewapende elementen bij Jebal al Kabir. Ook zijn optreden bij de beschieting eind mei, waarbij vier mensen omkwamen, heeft daar veel indruk gemaakt".

De sergeant is daar zelf minstens even populair en niet alleen zijn aandacht voor de plaatselijke school heeft daartoe geleid.

Weer praten over de actie met zijn mortieren, begint hij te lachen. Hij wijst op de pal naast de stelling gebouwde prefab.

" Alle horregazen waren er uit.

Die kerels hebben daar boekenkastjes staan. Nou, die waren helemaal leeg. Er is een man die een waterpijp had gekocht met zo'n hele grote fles er onder. Die loopt na het schieten de prefab binnen en komt er meteen weer uit met de boodschap dat z'n bed helemaal nat is.

Jammer van die waterpijp..."

Voetbalsucces !

foto Jan Kramer - LFFD

Dutch Batt is tot nu toe in het UNIFIL- voetbalgebeuren niet erg succesvol geweest. Op de ranglijst van alle bataljons prijken we op de onderste plaats.

Een gevolg van het feit dat we meestal voetballen voor ons plezier en niet met de ijzeren wil om te winnen.

Dat verhoogt dan ook het aanzien van zo'n wedstrijd.

Niet teneergeslagen door de afgelopen trieste resultaten had een team van de stafstafcompagnie voor zondag 14 oktober een wedstrijd gepland tegen ons peloton Libanese soldaten.

Omdat deze onderweg niet verder konden komen in de richting van Haris moest op het laatste moment een nieuwe tegenstander worden gevonden. Dat lukte niet zo makkelijk zodat uit dezelfde compagnie twee mini-teams werden gevormd.

De staf tegen de staf dus.

Dat werd een overwinning voor de staf, dat is duidelijk.

Doelpunten werden gemaakt door Raymond van Kerkvoorde (3), eveneens een hattrick door Pieter van Rooy, goed voor één doelpunt waren Frits van Vlierden, Willy van de Meer en Huub Gerards.

WZZ NIEUWS

BESTELLINGEN

Sinds de mogelijkheid geschapen is om een bepaald aantal artikelen bij ons te bestellen, hebben wij een enorme hoeveelheid aanvragen ontvangen. Wij trachten alle aanvragen zo spoedig mogelijk te honoreren. Hierdoor is het mogelijk dat het door U bestelde artikel enige tijd op zich laat wachten.

NAAMPLAATJES

Om problemen met de betaling te voorkomen, dient bij bestelling van naamplaatjes vooruit betaald te worden. De reden hiervan is, dat het voor ons onmogelijk is Uw naamplaatje- indien U reeds vertrokken bent- aan een ander te verkopen.

REISNIEUWS

Na overleg met ons zeer gewaardeerde reisburo hebben wij besloten de beloofde mogelijkheden van vlieggreizen even uit te stellen.

Wij hopen dan in de zeer nabije toekomst U over deze zaken een aantal reisfolders te kunnen aanbieden. Wilt U nu toch al een aantal mogelijkheden weten ?

Neem dan contact op met het Reisburo, wat gevestigd is bij de eerste luitenant Van Opstal.

RIJDENDE WINKEL

Aanstaande week - 22, 24 en 26 oktober - hopen wij weer langs te komen met de Rijdende Winkel.

Heeft U de eerste maal bepaalde artikelen niet aangetroffen ?

Bent U hier wel in geïnteresseerd ?

Bel dan of schrijf ons even.

Wij doen dan onze uiterste best voor U.

FOTOWEDSTRIJD

Naar aanleiding van een suggestie Uwerzijds heeft de Welzijdszorg besloten een fotowedstrijd uit te schrijven.

In het door U te kiezen onderwerp willen wij U zo vrij mogelijk laten.

Om alles toch in goede banen te leiden volgt hieronder een zeer beperkt reglement :

1. De foto's moeten betrekking hebben op de Libanon-periode.

2. Maximaal aantal in te zenden foto's bedraagt 5 per persoon.

3. Om administratieve en organisatorische redenen blijven de foto's eigendom van de WZZ.

Op een later tijdstip zal hiervoor een passende bestemming worden gezocht.

4. De foto's dienen op de achterzijde te worden voorzien van naam, rang, rnr, onderdeel en postnummer.

5. Sluitingsdatum 24 november.

6. De uitslag zal omstreeks 5 december bekend worden gemaakt.

7. Door de WZZ zullen een tiental prijzen ter beschikking worden gesteld.

8. De uitslag zal bepaald worden door een deskundige jury.

DOE MEE !
WIJ REKENEN OP U !

NABRANDER

Films nieuwe cyclus:

- Sex school voor vrouwen
- Wie dan leeft dan zorgt
- De hel breekt los in Harlem
- The Inlaws -première !!-
- The lady vanishes - idem !! -
- The Main Event - idem !! -

Dubbel 4-tjes -

BESTE TON, kom nou toch eens eindelijk dat pakje afhalen van tante Carla en oom Driekus uit Zeist. Of is je pijptabak nog niet op? Noch je goede oom en tante noch wij beschikken over je adres.

Vrede moet worden gemaakt door mensen die ook oorlog maken. C. Querelle

Kpl J. Kramer, u weet wel die LFFD-fotograaf met al die dure toestellen om z'n nek, keerde na twee weken j.l. vrijdag terug naar zijn doka. Hij gaat nu de 1453 opnamen ontwikkelen. Ga d'r maar aan staan.

Lnt A.J. Thijssen uit Katwijk, thans de directeur van nederzetting 7-18, gaat besprekingen voeren met aannemers voor de bouw van prefabs, want zonder die paleizen spoelt 7-18 in zee. Na regen.

KOEL, HELDER WATER!

Als eenmaal een einde komt aan de driehonderd dagen zon, die Libanon per jaar telt, zal vooral de drinkwatervoorziening op afgelegen posten niet zo regelmatig kunnen verlopen als thans.

Dan zijn dus, liefst tijdig, maatregelen geboden.

Niet afwachten tot de druppels vallen, maar nu, terwijl de zon nog blakert en de regen nog duizend kilometer ver lijkt.

Op post 7-20 van de A-cie, waar zo'n achttien man leven, hebben we een 'regentijdwatervoorzieningsproject' mogen zien. Daar is een tienduizendliterreservoir geplaatst tussen de al bekende duizendliter torentjes.

Waarnemend postcommandant sergeant Fred Timmermans (21) uit Weert legde het hoe en waarom uit: "Dit tienduizendliterreservoir, een grote rubberzak, bijna een zwembad, is bedoeld voor de regentijd, omdat straks met de regen het enkele kilometers lange pad hier naar toe moeilijk of helemaal niet te berijden is met de waterwagens.

De huidige tonnen, één van tweeduizend liter voor de douche en twee van duizend liter zijn niet toereikend.

Ik denk dat we het met dit nieuwe reservoir zeker wel een dag of vijftien kunnen uitzingen.

Over het reservoir komt nog een afdekzeil met in het midden een gat om eventueel regenwater ook nog op te vangen.

Met een pompinstallatie vullen we straks de bestaande vaten vanuit dit grote reservoir."

Sergeant Bakker (22) uit Wezep, die met de watergroep van het bevoeloton dit onderdeel van een totaalprogramma uitvoerde, merkte nog op dat de normale bevoorrading gewoon doorgaat zolang het pad nog maar enigszins te berijden is en voorts:

"Als ze zuinig zijn kunnen ze het met deze voorziening wel een kleine maand uithouden

Timmermans hanteerde met genoeg een van de slangen van de vier waterwagens, die het nieuwe reservoir kwamen vullen.

BATALJONSOVERLEG

Aanwezig waren :

Ikol Lensink, voorzitter; aooi Van Belle

A-cie : kplI Lebelle en kpl Rijpma

C-cie : kpl Korver

Paostcie : sldn Wittmakers en Kooistra

Vzgcie : sgtI Augustijn en kpl Daems

Ststcie : tlnt Everts en kpl Van Nassau.

1. Opening : De voorzitter heet iedereen van harte welkom. Voor de vele nieuwe vertegenwoordigers benadrukt hij nogmaals de zin van het overleg. Praten over werk- en leefklimaat, waarbij door de vertegenwoordigers de problemen van hun achterban worden aangedragen. Het is dan ook goed om direct na deze vergadering verslag te doen in het compagniesoverleg en voorafgaande aan het bataljonsoverleg nogmaals een vergadering compagniesoverleg te houden.

Het verslag van het bataljonsoverleg wordt gepubliceerd in Dubbel Vier.

Hij verzoekt de vertegenwoordigers dit verslag bij zich te hebben op de volgende vergadering.

+ Verlofmogelijkheden in het Midden Oosten : Voorzitter benadrukt de geboden kansen om het verlof door te brengen in deze omgeving. Deze week komt de beheerder van het Holland Huis, de heer Van der Pijl, om op de posten wat voorlichting omtrent de mogelijkheden te geven. Een artikel van de heer Van der Pijl vindt U in deze Dubbel Vier.

+ De kerkdiensten in Haris zijn verschoven naar 10.30 uur.

+ Er wordt een vraag gesteld omtrent cassettebandjes met het groetenprogramma van de Wereldomroep. Aooi Van Belle zal dit uitzoeken.

+ Men kan via een Trosprogramma muzikale groeten naar huis zenden.

+ De Welzijnszorg komt, volgens de paostcie, te weinig langs.

+ Er volgt een uiteenzetting over het Libanonfonds. Dit wordt door de vergadering goedgekeurd. Tevens wordt verzocht meer bekendheid te geven aan het rekeningnummer van dit Libanonfonds.

Dit is :

AMRO BANK ASSEN

tnv St.Reg.Verz.Reg. Inf.Jan Willem Friso

reknr : 41 26 45 203.

Het postgironummer is : 803 049

Een en ander zal ook bekend worden gemaakt in de Achterbanier.

+ Rondvraag :

Paostcie : - Heeft vraag over regenkleding

Antwoord : volgens NL verstrekking half oktober

Tot verstrekking gebruik maken van het grondzeil en buitenkleding.

- Bij roadblock 7-9 zijn er problemen met het doorlaten personenvoertuigen in de avonduren.

Avondklok bij de Fiji's is 22.00 uur, bij ons 21.00 uur, kan dit gelijkgetrokken worden ?

- vraagt om betere fotocopies van pasjes

- vraagt om specialist/electriciën om electroveiligheids te bezien

- vraagt om stalen tentharingen om de tenten stormvast te zetten

- vraagt om vechtpetten en armlets.

Uit de vergadering komen hierover vele vragen. Onder andere om de verstrekking te registreren. Dit wordt afgewezen.

- vraagt om herstellen zuidroute, bij regenval levensgevaarlijk.

Antwoord : volgens de Libanese overheid wordt de weg verbeterd.

- vraagt om bestek en plates

Antwoord : bespreken in compagniesoverleg.

Vzgcie : kpl Daems vraagt als takelautochauffeur om meer collega's. Ziet ze wel rijden op de 616 van de bevo.

sgtI Augustijn wil graag dat er op de posten het vuil en afval wordt verbrand en vraagt om een vuilniswagen en vuilcontainers.

Kpl Daems signaleert onjuiste verstrekking van UNIFIL-rijbewijzen aan niet rechthebbenden. >>

Vervolg Bataljonsoverlegorgaan :

- A cie : Kpl Lebelte heeft geconstateerd dat eerst de borstemblemen Dutch Batt \$ 10.= kosten en nu Lf 10.=
Hoe kan dit ?
Deze emblemen werden eerst particulier aangemaakt, nu via de WZZ.
Vraagt tot wanneer men de blauwe baret mag dragen.
Antwoord : Na de 2e dag van aankomst in Nederland niet meer.
- C cie : Vindt dat het postverkeer vanuit Libanon geweldige vertraging ondervindt.
De voorzitter weet dit en er wordt in Nederland nagegaan hoe dit mogelijk is. Hier in Libanon is er geen stagnatie.
- + De volgende vergadering wordt vastgesteld op 15 november te 09.00 uur
+ De voorzitter sluit deze vergadering.

VOORGOED TERUG NAAR NEDERLAND ? MAAR WAT DAN ?

Het zit er op... wat nu ?

Naar ons ter ore komt is het steeds nog niet geheel duidelijk hoe de gang van zaken is als men definitief terug gaat naar Nederland.

De plaatsing van U allen bij de 42ste administratieve- en instructiecompagnie (42 A & I cie) te Assen vangt aan op het moment dat een terugkerend detachement door BLS weer terug wordt ontvangen op Schiphol of een andere vliegbasis in Nederland.

Daadwerkelijk vangt deze plaatsing aan in het vliegtuig dat vanaf Beiroet naar Nederland vliegt.

In het vliegtuig zijn vertegenwoordigers van 42 A en I cie aanwezig.

Tijdens de vlucht worden meerdere zaken aan U bekend gesteld, zoals:

- + de datum, waarop U in Assen moet verschijnen om in het geval U
 - afzwaaiert bent de PSU in te leveren alsmede delen van de extra verstrekte UNIFIL-kleding
 - vrijwillig dienende bent om delen van Uw extra UNIFIL-kleding in te leveren voordat U Uw bestemming volgt.
- + vervoerbewijzen -indien nodig- voor een reis van Uw woonplaats vv naar Utrecht (Knoopkazerne) om doorge-licht te worden.
- + vervoerbewijzen -indien nodig- voor een reis van Uw woonplaats naar Assen vv voor het afhandelen van PSU-zaken in de JWF-kazerne.

+ een robo-kaart voor het doorlichten in Utrecht.

De vervoersregeling van plunjezakken en privé-kisten loopt als volgt :

Eén plunjezak, eventueel een koffer alsmede een niet te grote weekendtas gaan mee met het chartervliegtuig. De andere plunjezak en nog een eventuele kist gaan mee met een Klu F-27 naar Soesterberg, zo nodig in enkele slagen.

Alle bagage, met uitzondering van de handta uit de charter gaan in door de douane verzegelde wagens naar Assen. Hier wordt door de douaneambtenaren van de Inspectie Groningen de verzegeling verbroken en de bagage doorzocht op contrabande in de ruimste zin.

De geen contrabande bevattende balen en of kisten/koffers worden dan vrijgegeven. De eigenaars van vastgehouden bagage zullen zich moeten verantwoorden bij de douane en/of bij de Koninklijke Marechaussee te Asser

Algemeen moet nog worden gesteld dat de tot de nok gevulde lederen Libanon-tassen niet als handbagage worden aangemerkt en dus normale vracht zijn. Deze veel ruimte innende tassen worden behandeld als plunjezakken en gaan dus door naar Assen.

Indien U in het bezit bent van dure souvenirs dan wel andere kostbare privé-zaken is het raadzaam om het eigendom daarvan aan te kunnen tonen, ook als dit zaken betreft die vanuit Nederland waren meegenomen. U voork hiermede veel onnodig oponthoud bij de douane op het vliegveld van aankomst.

De commandant 42 A en I cie,
De majoor F. Bosman.

ISRAEL -

- Pijltjes

Er zijn vele manieren om je verlof door te brengen. Wij in het Holland Huis, deel van het Laromme-hotel in Tel Aviv, hebben nogal wat ervaring op dit gebied en daarom lijkt het zinvol enige aandacht aan dat verlof te besteden.

Vele Libanongangers brengen hun vrije tijd van langer duur door in Nederland, want een retourtje Beiroet - Amsterdam is niet zo duur en ook de reistijd valt best mee. Daarnaast kun je weer eens lekker de koele Nederlandse lucht opsnuiven.

Maar er zijn ook Nederlandse militairen die de kans grijpen om nader kennis te maken met het Midden-Oosten, bijvoorbeeld Israël. Veel mensen komen naar Tel Aviv hetzij om daar te blijven of om van daar uit trips te maken naar andere delen van dat land.

Tel Aviv zelf is een moderne, grote stad met zo'n driekwart miljoen inwoners, gelegen aan de kust, met een keur van drukke winkelstraten, tientallen gezellige terrasjes en natuurlijk ook vele discobars, met alles er op en er aan.

Allerlei trips vanuit Tel Aviv zijn mogelijk zoals naar de Dode Zee, een paar honderd meter beneden de zeespiegel, waar je in het bijzonder zoute water alleen maar kunt drijven. Men kan ook naar het onderzee-observatorium van Elat, naar de kamelen in de Sinaï-woestijn, naar het meer van Tiberias of de Golan-hoogvlakte. Er zijn nog meer mogelijkheden.

Veel jongens gaan er alleen of met een klein groepje op uit om jeugdherbergen te bezoeken of om een kibboets te bezichtigen. Hieruit ontstaan vaak verrassende contacten met de bevolking. Niet iedere verlofganger die vanwege verloofde, vrouw en/of kinderen naar Nederland ging blijkt geheel tevreden terug te keren. Vaak worden zij in die korte verlofperiode overladen met bezoek, dat altijd iets over het Midden-Oosten wil horen. Het is in zo'n korte tijd niet goed mogelijk een duidelijk beeld te schetsen van dit deel van de wereld en hoe de mensen daar leven en werken.

Anderzijds zijn er echtgenotes en verloofdes die op speciaal tarief naar Israël reizen om samen met man of vriend het verlof door te

brengen. Wij mochten de laatste tijd vele kaarten en brieven ontvangen van deze vrouwelijke bezoekers, waarin zij duidelijk ke taal spreken over "die droom van een vacantie".

Op grond van deze vele prettige ervaringen willen wij juist de vele nieuwkomers in Libanon attenderen op de uitzonderlijke kans tegen voordelige tarieven, kennis te maken met de een omgeving waar je doorgaans niet zo gemakkelijk naar toe gaat. En omdat wij in Israël zitten voor jullie vacatie, praten wij natuurlijk voornamelijk over dit land. Anderen zullen ongetwijfeld overige mogelijkheden belichten.

Israël is net zo duur als je het zelf wilt maken. De dollars vliegen je zak uit als je de zeer royale Piet uithangt, veel rondjes weggeeft in iedere tent of discobar, voor ieder luttel afstandje een taxi nodig hebt en in de duurste eetgelegenheden de fijnste spijzen verorbert. Op die manier is Israël duur, maar dat is ook het geval in Londen, in Antwerpen en zelfs in ons eigen land. Dat maakt geen verschil met Tel Aviv. Als de zaken gewoon op een rijtje zet en normaal doet kun je op heel veel plaatsen een pilsje drinken of een smakelijke maaltijd gebruiken voor minder geld dan waar ook in Nederland.

Zoals overal ter wereld waar je op vacatie gaat zul je even moeten wennen aan de mentaliteit van de autochtone bevolking. Neem bv de handel. Sommigen ervaren dat al afzetterij, terwijl juist anderen hieraan met veel genoegen deelnemen. In alle Oosterse landen wordt doorgaans onderhandeld over iets wat te koop wordt aangeboden. Wij Nederlanders kennen dat nog op de vee-markt. Zo heeft ieder volk, over de hele wereld zijn eigen stijl van leven. Het is juist de charme van het reizen, van het op vacatie gaan, dat anders zijn te ontdekken en te beleven. En dat geldt niet alleen voor de handel natuurlijk, maar zeker ook voor de omgang met de mensen zelf in hun dagelijks leven en doen. Er zijn Israëliërs genoeg die je gastvrij willen ontvangen. Soms zijn dit uit Nederland afkomstige mensen die hier vaak al jaren wonen.

Mocht je iets voelen voor een Israël-vacantie, geef dan een seintje naar het Holland Huis. Wij kunnen zeer veel wensen vervullen indien we tijdig op de hoogte zijn. Bij de grens halen we je af en we brengen je na de vacatie weer met een bus terug naar de grens. Het Holland Huis staat voor jullie klaar. Hartelijke groeten. Familie van der Pijl

Incidenten

- 6 oct Vanaf JABAL BASIL worden zes gewerschoten afgevuurd op post 7-20E van de A-cie. Twee schoten vliegen binnen tien meter over de post.
- 7 oct Vanuit de omgeving van HADDATHA wordt op post 7-14B van de ststcie geschoten met handvuurwapenen en lichte mitrailleurs. Men telt ongeveer honderd schoten. De kogels vlogen rakelings op ongeveer vijf meter over de post. Ook de posten 7-9 en 7-21B melden machinegeweervuur uit respectievelijk JABAL BASIL (18 schoten) en DAYR AMIS (10 schoten) in onbekende richting. Post 7-11A meldt overvliegende gevechtsvliegtuigen van zuid naar noord.
- 8 oct Post 7-20A meldt geweervuur vanuit de omgeving van de JABAL BASIL in onbekende richting. Post 7-19C telt twintig gewerschoten vanaf de kustweg bij RAS AL BAYYADAH richting 7-19, inslagen op 30 meter van deze post. Post 7-9 van de paostcie signaleert vijf gewapende elementen, die richting QANA lopen. Hierop worden de Fiji's gewaarschuwd.
- 9 oct Geweervuur vanuit de omgeving EL SALIHANI in noordelijke richting wordt gemeld door post 7-20E van de A-cie.
- 10 oct Post 7-13A van de A-cie neemt 's nachts zes gewapende elementen waar in de nabijheid van de post. Na het afschieten van een lichtkogel verdwijnen zij in de richting van RSHAF.
- 11 oct Op tweehonderd meter ten westen en honderd meter ten zuiden van post 7-20E van de A-cie komen geweer- en lichte mitrailleurkogels terecht. Kapitein-tolk S. Abdellatif van de C-cie moet oriënterende besprekingen met een aantal onderwijzers uit TAYR HARFA onderbreken omdat drie Falangisten, die bezwaren hadden tegen deze besprekingen, één van de onderwijzers mishandelden en een tweede onderwijzer in de boeien sloegen en meevoerden. Bij het verlaten van het dorp werd er in de lucht gevuld. Van 14.20 uur tot 13.13 uur de volgende dag is het militiacheckpoint aan de kustweg gesloten geweest.
- 12 oct Voor de kust ter hoogte van TYR ongeveer achthonderd- tot twaalfhonderd meter uit de kust worden door post 7-18 van de C-cie vijf ongeïdentificeerde vaartuigen waargenomen. Twee uur later vertrekken deze boten in zuidwestelijke richting. Falangisten houden in de omgeving van de JABAL BASIL elf burgers van MADJAL ZUN -waar de CP van de C-cie zich bevindt- aan. Zij worden afgevoerd naar AYTHA AL SHAB. Zes mensen worden weer vrijgelaten. De volgende dag gaat een delegatie van acht burgers uit MADJAL ZUN naar AYTHA AL SHAB om de overige vijf los te krijgen. Dat lukt niet. Wel worden van deze delegatie nog eens drie personen vastgehouden. De Falangisten eisen dat de volgende dag een delegatie uit MADJAL ZUN naar AYTHA AL SHAB komt om te spreken over de houding van de burgerij van MADJAL ZUN jegens UNIFIL.
- 13 oct Op de JABAL BASIL bij de A-cie worden drie zware machinegeweren in stelling gebracht. Burgers die in de omgeving aan het werk zijn worden weggestuurd. Onderhandelingen met Haddad over de kidnapping van de burgers van MADJAL ZUN leiden tot een toezegging dat zeven man zullen worden vrijgelaten van de inmiddels negen gevangenen. De overige twee zullen worden vastgehouden omdat dat PLO'ers zouden zijn.
- 14 oct Onderhandelingen leveren niets op; de zeven man zitten nog steeds vast.
- 15 oct Post 7-4 van de C-cie meldt twintig schoten zwaar machinegeweervuur vanuit de omgeving van TAYR HARFA. Deze schoten komen terecht noordelijk van post 7-4 en 7-4A. Er wordt teruggeschoten met een .50 mitrailleur (vijftien schoten). Post 7-11A van de A-cie meldt zeven schoten machinegeweervuur vanuit BEYT LIF in de richting van post 7-11A. Ongeveer tweehonderd schoten met een zwaar machinegeweer vanuit AL QAWZAL richting RSHAF worden doorgegeven door post 7-13A van de C-cie. >>

vervolg INCIDENTENLIJST :

16 oct Post 7-21A van de A-cie ziet op de radar vier man op 600 meter afstand, die zich in de richting van post 7-21A begeven. De bemanning hier vuurt twee geweergasgranaten en een handrocket af. Telefonisch contact met de PLO lukt niet. Een patrouille die tegen twee uur in de nacht wordt uitgestuurd keert een paar uur later onverrichter zake terug.

Tegen elf uur in de ochtend geeft post 7-6 van de C-cie door acht explosies waar te nemen in de omgeving van JABAL BALAT en een mortiergranaat uit onbekende richting, die 200 meter ten oosten van de post inslaat.

17 oct Vanuit de omgeving van MAZRAT DEYR HANNA wordt met lichte mitrailleurs op post 7-1 geschoten.

De kogels slaan in vlak bij de wasbakken.

OOM AGENT VERTELT

Als ik dit schrijf zitten we alweer zowat een week op onze nieuwe lokatie in El Jazoun. De tijd gaat erg snel. Wij zijn daar gastvrij ontvangen door kapitein Jofriet.

Het is daar nog steeds een kamp in opbouw en met genoeg kijk ik iedere dag naar de werkijsver die er in deze bijenkorf heerst.

Er wordt hier een hoop werk verzet en het resultaat is er naar.

Nog steeds is het prachtig weer.

Het lijkt wel of de regentijd helemaal niet komt.

Dat is, denk ik, dan ook de reden dat er nog steeds mensen zijn, die veel te snel rijden.

Natuurlijk zijn er chauffeurs die zich keurig aan de snelheid houden.

Leer dan deze snelheidsmaniakken hoe het moet.

Ik heb het nog nooit aan den lijve ondervonden, maar het lijkt mij geen pretje om met wagen en al een ravijn in te rollen. Daar komt nog bij dat je ook een gevaar bent voor een ander.

Niet alleen voor de Nederlanders, maar ook voor de Libanese bevolking. Die mensen hier in ons gebied zijn voor het grootste gedeelte op ezelsnelheid ingesteld.

Houd er rekening mee en wees heer in het

verkeer.

Dan zou ik het nog willen hebben over het verschil tussen mijn en dijn.

Dat is helemaal niet moeilijk, maar ook hier zijn mensen, meegekomen uit Nederland, die dat verschil niet kennen of niet willen kennen. Het resultaat is dat er jongens zijn die hun spullen of hun geld kwijtraken zonder dat ze dit zelf willen.

Degene die zoiets doet is ontzettend laag bij de grond en laf.

Het is zelfs zo dat ze het niet alleen doen bij de Nederlanders, maar soms ook bij de Libanese bevolking.

Omgekeerd gebeurt dit ook.

Laten we met elkaar trachten dit kwaad uit te bannen.

Het is bittere noodzaak.

Het is niet prettig om in een gemeenschap te leven waar enkele mensen tussen zitten die niet te vertrouwen zijn.

Zo, dit was een beetje een somber relaas.

Gelukkig zijn er ook een hoop goede dingen en dat geeft de 'burger' hier nog steeds moed om de taak, die aan ons is opgedragen, uit te voeren.

...ingesteld op ezelsnelheid!